

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210255
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814210255.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843, proti odporkyni: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., E..H.. P. č. XXX/XX, /pôvodne nárok uplatnený aj proti H. M., zomr. XX.XX.XXXX/, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyni Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42362962, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova č. 13, o zaplatenie 222,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania a to trovy právneho zastúpenia 55,92 eur a to k rukám JUDr. Bogdana Jakubisa, advokáta so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 9.6.2014 uplatnil najskôr voči obom odporcom A. J. a H. M. nárok na zaplatenie 229,94 eur s úrokom z omeškania 0,80 eur a úrokom z omeškania 9% zo sumy 222,94 eur od 11.7.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uviedol, že nadobudol pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.9.2012. Postupca Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava uzatvorila s odporcami dňa 22.7.2005 Zmluvu, na základe ktorej boli odporcom poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazala odporkyňa splácať podľa zmluvy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala 3820,47 eur, z toho 2540,38 eur istina, 387,39 eur riadny úrok, úrok z omeškania 892,70 eur. Navrhovateľ uplatňuje len splátky od 10.6.2010 do 10.7.2010 v počte 2x á 111,47 eur, t.j. 229,94 eur a príslušný úrok z omeškania.

Súd uznesením sp. zn. 15C/122/2014 z 22.9.2014 konanie voči odporcovi v 2/ rade H. M. zastavil z dôvodu, že zomrel pred začatím konania.

Dňa 26.9.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42362962, ktorý žiadal doručiť návrh s prílohami s tým, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania, právny zástupca sa pojednávania nezúčastní a tým ospravedlňuje svoju neúčast na pojednávaní. Písomným podaním doručeným 10.11.2014 totožný vedľajší účastník oznámil znovu vstup do konania s iným právnym zástupcom.

Písomným podaním doručeným dňa 8.10.2014 vedľajší účastník poukázal na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka, Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na ustanovenie zmluvných dojednaní, podľa ktorých ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z tohto dôvodu vzniesli námietku premlčania celého práva a navrhli návrh zamietnuť v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.7.2005, dohodou o ručení, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Oznamením o postúpení pohľadávky z 15.10.2012, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.9.2012 spolu s prílohami, pokusom o zmier z 9.5.2014, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach z 17.1.2013, Rozhodcovskou zmluvou z 17.1.2013, písomným vyjadrením navrhovateľa z 15.10.2014, výsluchom odporkyňi, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0372449634 zo dňa 22.7.2005 poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. odporkyňi A. J. ako dlžníkovi úver vo výške 150.000,- Sk, s výškou úrokovej sadzby 11,60%, poplatkom za poskytnutie úveru 3.000,- Sk, poplatok za správu úveru 50,- Sk, výškou splátky 3358,- Sk mesačne, splatnosťou prvej splátky 10.8.2005 a konečnou splatnosťou 10.7.2010.

Dohodou o ručení z 22.7.2005 prevzal H. M. ručiteľský záväzok v zmysle § 303 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka.

Oznamením o postúpení pohľadávky z 15.10.2012 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. dlžníkovi a ručiteľovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že na navrhovateľa bola postúpená aj pohľadávka z predmetnej zmluvy v celkovej výške 3820,- Eur s tým, že výška omeškaných splátok bola 3793,60 eur.

Pokusom o zmier z 9.5.2014 vyzýval navrhovateľ dlžníka a ručiteľa k zaplateniu sumy celkom 5.035,57 eur do 12.5.2014.

Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 17.1.2013 vyplýva, že odporkyňa A. J. uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava, zo dňa 22.7.2005, dlžná suma 2540,38 eur a nákladov na inkasné konanie 150,- eur a z úroku z omeškania 8,75% ročne z uvedenej sumy od 27.9.2012 do splatnosti poslednej splátky. Osoby uvedené v dohode zároveň vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch. Ako forma splatenia záväzku boli dohodnuté splátky po 50,- eur mesačne s dátumom prvej splátky 10.2.2013. Dohoda je podpísaná zástupcom navrhovateľa Y. G. a odporkyňou 17.1.2013. Zároveň podpísala odporkyňa aj rozhodcovskú zmluvu.

Navrhovateľ v priebehu konania reagoval na vyjadrenie vedľajšieho účastníka a poukázal na § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka s tým, že zmluva o úvere sa spravuje len treťou časťou Obchodného zákonníka. Ide o kogentné ustanovenie, preto aj otázku premlčania uplatneného nároku je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Poukázal v tejto súvislosti aj na rozhodnutie NS SR 6McDo 4/2012 z 27.3.2013 a rozhodnutia KS Banská Bystrica a Krajského súdu Trnava. Z uvedeného dôvodu je premlčacia doba štvorročná a jeho pohľadávka premlčaná nie je.

Na pojednávanie 16.10.2014 sa nedostavil navrhovateľ a ani vedľajší účastník, svoju neúčast ospravedlnili, preto súd prejednal a rozhodol vec v ich neprítomnosti.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že uzavrela zmluvu o splátkovom úvere dňa 22.7.2005 na sumu 150.000,- Sk, úver mala splácať po 3.358,- Sk mesačne po dobu 5 rokov. Spočiatku aj úver splácala, medzitým sa rozviedla a mala finančné problémy, preto úver prestala splácať. Súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka, ako i vznesenou námietkou premlčania. Potvrdila, že v januári 2013 ju navštívil p. Y. G., ktorý ju sám vyhľadal s tým, že sa chce dohodnúť na splátkach, lebo to pôjde na exekúciu. Celá jeho

návšteva sa týkala dohody o splátkach, preto sa dohodli na splátkach po 40,- eur. Dal jej podpísať tlačivo, ktoré mal pripravené, žiadne osobitné dojednania pred podpisom tlačiva nepredchádzali. Nehovoril nič, že je dlh premlčaný a už vôbec nevedela o tom, že by mala podpísať nejaké uznanie tohto dlhu v určitej výške. Následne asi poslala 4x splátky, naposledy 9.10.2014.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný, a preto ho zamietol. V konaní nebolo sporné, že odporkyňa ako dlžníčka uzavrela so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 150.000,- Sk, ktorý mala splácať v splátkach 2258,- Sk mesačne po dobu od 10.8.2005 do 10.7.2010. Odporkyňa úver riadne nesplácala z dôvodov zmeny pomerov na jej strane. Svojou povahou išlo o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň i o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a/ b/ zákona č. 238/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a podporne i o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka.

Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok, pretože navrhovateľ nadobudol pohľadávku od právneho nástupcu pôvodného veriteľa. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dátum splatnosti pohľadávky bol ku dňu 10.7.2010. Počet dní omeškania je uvádzaný 1264 dní. Navrhovateľ uplatnil pôvodne svoje právo aj voči ručiteľovi, ktorý však zomrel pred začatím konania, preto súd konanie voči nemu zastavil. V návrhu však uplatnil navrhovateľ len dve splátky za mesiace jún a júl 2010. Odporkyňa a aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku s odkazom na dátum splatnosti úveru a dátum začatia konania.

Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodne vznesenou námietkou premlčania dlhu odporcom, ktorú vzniesol v konaní tak vedľajší účastník ako i sám odporca. Splatnosť mesačnej splátky, ktorá je predmetom konania, nastala 10.6.2010 a 10.7.2010, a keďže navrhovateľ podal návrh na súd 9.6.2014, bol návrh podaný po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd udáva, že vzhľadom na to, že táto zmluva je svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou, pričom na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a tým i ustanovenia o premlčaní, spravuje sa premlčanie takéhoto dlhu občianskym právom. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, z ktorého odvodzuje použitie ustanovení o premlčaní nie podľa občianskeho práva ale obchodného práva, súd udáva, že nijako nespochybňuje, že ide o zmluvu o úvere, ktorá je absolútnym obchodom, a že na ňu dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Nemožno však nevidieť, že predmetná zmluva je zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je teda regulovaná osobitnou právnou úpravou. V zásade ide o vzťah medzi bankou a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver pre osobné potreby. Ide teda o typicky občianskoprávny vzťah, ktorý je v praxi veľmi frekventovaný. V prípade existencie duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať na občiansky vzťah nie podnikateľské právo ale občianske právo. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa /§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Uvedený názor podporil aj Ústavný súd SR v uznesení I.ÚS 402/2013 z 19.6.2013, podľa ktorého je názor krajského súdu v tomto smere ústavne udržateľný. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na rozhodnutie NS SR 2Mcdo 3/2011 z 28.4.2011, a rozhodnutie NS SR 6MCdo 4/2012 z 27.3.2013, uvedené rozhodnutia sú neaplikovateľné na danú vec, pretože v týchto veciach sa prioritne posudzovala absolútna neplatnosť zmluvy o úvere s vysloveným názorom,

že záväzkové vzťahy pri zabezpečení záväzku z úverovej zmluvy sa spravujú Obchodným zákonníkom podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka, preto sa nepoužijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci však súd záväzok z ručiteľského vzťahu neriešil.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vzhľadom na zistené okolnosti uzavretia tejto dohody, považuje súd túto dohodu za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým vzhľadom na okolnosti jej uzatvárania pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre neexistenciu slobodnej vôle písomne uznať dlh. Je zrejmé, že len a len z iniciatívy navrhovateľa bola vyhladaná odporkyňa s tým, že dojednáva len splátky tohto úveru, pričom nebola vôbec informovaná o tom, že dlh je premlčaný a aké sú následky uznania záväzku. Odporkyňa v konaní uviedla, že jediným účelom návštevy zástupcu navrhovateľa bolo uzavretie dohody o splátkach, pričom vôbec nemala vedomosť o tom, že by mala uzatvoriť a podpísať aj ďalší úkon, a to uznanie dlhu, rozhodcovskú doložku a podobne. Za tohto stavu len veľmi ťažko preto možno uvažovať o uznaní dlhu čo do právneho dôvodu voči konkrétnemu veriteľovi. Pokiaľ bolo účelom návštevy dojednanie splátok, v predmetnej dohode sú síce splátky uvedené, avšak je evidentné, že na týchto splátkach sa účastníci nedohodli, pričom v časti 2. dohody je vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto skutočnosť nebola v konaní vôbec preukázaná, práve naopak odporkyňa poprela, že by jej vôbec bolo vysvetľované, že podpisuje aj písomné uznanie dlhu. Navrhovateľ zostal v tomto smere nečinný. Takto deklarovaný zámer navrhovateľa dosiahnuť úspešnú vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože navrhovateľa ako veriteľa viedlo k podpisu dohody to, aby docielil vymožitelnosť práva pred súdom, a nie menil pôvodný obsah zmluvy, a to dojednanie nových splátok. Samotný „úmysel“ dojednať nový splátkový kalendár vyplýva z toho, že podľa odporcu sa pri osobnej návšteve hovorilo i inej výške splátok, nie je vypísané príslušenstvo dlhu, počet splátok, splatnosť a podobne. Dohoda ako taká je pritom vyhotovená vo forme predtlačeného textu, t. z. pre všetky prípady dlhov či sú v čase podpisu tejto listiny premlčané, alebo nie. Uzatvorenie tejto dohody nevyjadruje vôľu konajúcej osoby podpísať aj uznanie záväzku / vid' výpoveď odporkyne/ a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Uznanie dlhu nemohlo platne nastať v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, pretože odporca nevedel o premlčaní dlhu tak ako to vyžaduje uvedené ustanovenie.

Vzhľadom na uvedené považoval súd dohodu za neplatný právny úkon jednak z dôvodu nedostatku vôle na strane odporkyne a jednak pre rozpor s dobrými mravmi, a to i pre rozpor s § 4 ods. 8 zákona č. 257/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako takúto praktiku veriteľa označuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, preto v súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešná odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom JUDr. Bohdanom Jakubisom, pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 222,94 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 19,92 eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 19,92 eur + réžijný paušál 8,04 eur, písomné vyjadrenie z 6.10.2014 v sume 19,92 eur + RP 8,04 eur, trovy právneho zastúpenia vzniknuté na strane vedľajšieho účastníka pre JUDr. Bohdana Jakubisa sú ako celok sú 55,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./